

یادداشت

چه کسی هزینه سال‌های سوخته را می‌دهد؟

نیروانامهرآئین

در سیاست، پایان بحران معمولاً با یک تاریخ ثبت می‌شود؛ روز آتش‌بس، توافق یا لغو تحریم. اما برای مردم، بحران در همان روز تمام نمی‌شود. آثار آن سال‌ها در اقتصاد، مهاجرت، سرمایه‌گذاری، اعتماد عمومی و حتی تصمیم‌های شخصی آدم‌ها باقی می‌ماند. اگر روزی جنگ متوقف شود و تحریم‌ها کاهش پیدا کند، یک پرسش جدی‌تر تازه آغاز می‌شود: چه کسی هزینه سال‌هایی را که می‌توانست صرف توسعه شود اما نشد، خواهد داد؟ وقتی از خسارت جنگ و تحریم حرف می‌زنیم، معمولاً از اعداد سخن می‌گوییم؛ میزان صادرات نفت، نرخ تورم، کاهش تولید، خسارت به زیرساخت‌ها یا سرمایه‌ای که از کشور خارج شده است. همه اینها مهم‌اند، اما تمام داستان نیستند. بخش مهم‌تری از خسارت وجود دارد که در هیچ جدول اقتصادی به‌سادگی ثبت نمی‌شود: «زمان از‌دست‌رفته». هر سالی که سرمایه‌گذاری به تعویق افتاده، هر پروژه‌ای که به دلیل نااطمینانی آغاز نشده، هر فناوری‌ای که وارد کشور نشده و هر کسب‌وکاری که به دلیل ریسک بالا شکل نگرفته، بخشی از ظرفیت توسعه کشور را با خود برده است. این خسارت را نمی‌توان با یک آمار ساده محاسبه کرد. جوانی که در سال‌های نااطمینانی وارد بازار کار شده و فرصت پیدا نکرده مسیر حرفه‌ای خود را بسازد، بخشی از سرمایه انسانی کشور است. متخصصی که تصمیم به مهاجرت گرفته نیز فقط یک فرد نیست؛ سال‌ها آموزش و سرمایه‌گذاری انسانی است که ممکن است در جای دیگری به کار گرفته شود. حتی خانواده‌ای که تصمیم برای ازدواج یا فرزندآوری را به دلیل نگرانی از آینده به تعویق انداخته، بخشی از هزینه پنهان بحران را پرداخت کرده است. اینها شاید در گزارش‌های اقتصادی جایی نداشته باشند، اما آینده کشور را شکل می‌دهند.

تحریم، همه ماجرا نیست

نمی‌توان از این خسارت‌ها سخن گفت و نقش تحریم را انکار کرد. تحریم محدودیت واقعی ایجاد می‌کند؛ تجارت را دشوار می‌کند، هزینه مبادله را بالا می‌برد و ریسک سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. جنگ نیز همین فشار را چندبرابر می‌کند. اما پذیرفتن اثر تحریم به معنای پذیرفتن یک گزاره دیگر نیست: اینکه هر ضعف داخلی را بتوان با تحریم توضیح داد. تحریم نمی‌تواند به‌تنهایی توضیح دهد چرا برخی اصلاحات اقتصادی سال‌ها عقب افتاده‌اند. نمی‌تواند تمام مشکلات نظام بانکی، ضعف فضای کسب‌وکار، تصمیم‌های متناقض، بی‌ثباتی مقررات یا فرسایش اعتماد عمومی را توضیح دهد. اگر فرداً تحریم‌ها کاهش پیدا کنند، آیا این مشکلات خودبه‌خود ناپدید می‌شوند؟ قطعاً نه. رفع تحریم می‌تواند یک فرصت بزرگ باشد؛ اما فرصت، زمانی به نتیجه تبدیل می‌شود که ساختار داخلی توان استفاده از آن را داشته باشد.

«شرایط ویژه» نباید دائمی شود

یکی از خطرات بحران طولانی این است که «شرایط ویژه» به وضعیت عادی تبدیل نشود. در شرایط جنگی، بسیاری از تصمیم‌ها را می‌توان با ضرورت امنیتی توضیح داد. در شرایط تحریم نیز بخشی از محدودیت‌ها قابل فهم است. اما اگر این وضعیت سال‌ها ادامه پیدا کند، دیگر نمی‌توان همه اصلاحات را به «بعد از بحران» موکول کرد. بالاخره باید پرسید، این «بعد» چه زمانی فرامی‌رسد؟ اگر همیشه بحران تازه‌ای وجود داشته باشد، کشور چه زمانی قرار است وارد مسیر عادی توسعه شود؟ کشوری که می‌خواهد قدرتمند بماند، فقط به قدرت نظامی و امنیتی نیاز ندارد؛ به اقتصاد کارآمد، جامعه امیدوار، نهادهای پاسخ‌گو و سیاست‌گذاری قابل پیش‌بینی هم نیاز دارد. پایان جنگ را نباید پایان مسئله تصور کرد. ممکن است روزی آتش‌بس برقرار شود، مذاکرات از سر گرفته شود و مسیر تجارت خارجی به تدریج باز شود. اما آن روز، کشور با یک صورت‌حساب سنگین مواجه خواهد بود: سرمایه‌ای که از دست رفته، پروژه‌هایی که متوقف شده، فرصت‌هایی که از بین رفته و اعتمادی که باید دوباره ساخته شود. بازسازی فقط ساختن جاده و کارخانه نیست. اگر سرمایه‌گذار از آینده مطمئن نباشد، پولش را وارد تولید نمی‌کند. اگر متخصص احساس کند آینده‌ای در کشور ندارد، صرفاً با افزایش حقوق برمی‌گردد. اگر جوان احساس کند تصمیم‌های بزرگ زندگی‌اش تحت تأثیر بحران‌های دائمی است، با یک شعار امیدوار نمی‌شود. بازسازی واقعی، بازسازی امکان امید به آینده است و این شاید دشوارترین بخش دوران پس از جنگ باشد. در چنین شرایطی، سیاست خارجی نمی‌تواند صرفاً میدان رقابت شعارها باشد. ایران به دیپلماسی نیاز دارد، همان‌طور که بازارندگی نیاز دارد. مذاکره نه‌ذاتاً تسلیم است و نه‌ذاتاً پیروزی. مذاکره ابزاری است برای تأمین منافع ملی؛ همان‌گونه که مقاومت نیز باید با هدف تأمین منافع ملی سنجیده شود. مسئله اصلی این نیست که چه کسی در منظره سیاسی پیروز می‌شود. مسئله این است که کدام سیاست می‌تواند هزینه‌های تحمیل‌شده بر جامعه را کاهش دهد و فضای بیشتری برای توسعه ایجاد کند. حتی اگر روزی توافقی حاصل شود و تحریم‌ها کاهش یابند، تازه آزمون اصلی آغاز می‌شود: آیا ایران می‌تواند از فرصت ایجادشده برای سرمایه‌گذاری، رشد، اشتغال و اصلاح ساختارهای اقتصادی استفاده کند یا دوباره منابع آزادشده را صرف پوشاندن مشکلات کوتاه‌مدت خواهد کرد؟ جامعه حق دارد حساب بخواند؛ پاسخ‌گویی به معنای پیداکردن یک مقصر برای همه مشکلات نیست.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

گزارش «شرق» از گفت‌وگوی صریح رئیس بانک مرکزی در صداوسیما که از وضعیت پیچیده درآمدهای دولت پرده‌برداری می‌کند

هشدار همتی

حدود ۵۳۴ هزار بشکه کاهش یافته است. خریدهایی که البته از ذخایر نفت ایران در خارج از محدوده محاصره انجام شده است. این اتفاقات در شرایطی رخ می‌دهد که با پایان مهلت ۶۰ روزه تفاهم‌نامه ایران و آمریکا، مذاکرات تاکنون به جایی نرسیده و تحریم‌های نفتی و محاصره دریایی پابرجاست و آمریکا تهدید کرده است که تحریم‌های سختگیرانه‌تری علیه ایران وضع می‌کند. موضوعی که حالا عبدالناصر همتی، رئیس بانک مرکزی، در مصاحبه خود به آن اشاره کرده و از امیدواری خود برای ازسرگیری مذاکرات گفته است.

درآمدهای مالیاتی آب رفت

نکته مهم دیگری که رئیس بانک مرکزی در گفت‌وگوی تلویزیونی خود به آن اشاره کرده، کاهش درآمدهای مالیاتی است. آن هم در شرایطی که دولت در قانون بودجه سال ۱۴۰۵ پیش‌بینی کرده است که سهم درآمدهای مالیاتی از هزینه‌های جاری دولت ۷۴ درصد باشد. به عبارت دیگر باید تقریباً سه‌چهارم هزینه‌های جاری کشور از محل مالیات‌ها پوشش داده شود که این رقم بالاترین مقدار در چندین سال اخیر است. با این حال گزارش سازمان امور مالیاتی در انتهای بهار امسال حاکی از آن بود که وضعیت درآمدهای مالیاتی کشور در دو ماه ابتدای سال نگران‌کننده بوده و نه‌تنها رشد نکرده که پس از تعدیل اثر تورم، حدود ۶۰ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته کاهش یافته است. بررسی جزئیات آمارها نشان می‌دهد درآمد حاصل از مالیات اشخاص حقوقی یا همان شرکت‌ها که بزرگ‌ترین منبع مالیاتی دولت محسوب می‌شود، در دو ماه ابتدایی امسال به ۶۸ هزار میلیارد تومان رسیده که نسبت به سال گذشته کاهش قابل توجهی را تجربه کرده است. مالیات بر کالا و خدمات هم که دومین منبع مهم درآمد مالیاتی دولت به شمار می‌رود، افت محسوسی داشته و در کنار آن، مالیات بر درآمد و مالیات بر ثروت هم روندی نزولی را ثبت کرده‌اند.

کاهش قابل توجه درآمدهای مالیاتی واکنش محمدهادی سبحانیان، رئیس کل سازمان امور مالیاتی را به دنبال داشت و او در خرداد امسال با اشاره به تغییر شرایط اقتصادی کشور و آسیب‌دیدگی برخی صنایع بزرگ در پی جنگ اخیر، خواستار بازنگری در هدف‌گذاری درآمدهای مالیاتی بودجه ۱۴۰۵ شد و گفت که رقم ۲۹۰۰ هزار میلیارد تومانی پیش‌بینی‌شده برای درآمدهای مالیاتی باید متناسب با واقعیت‌های جدید اقتصاد اصلاح شود.

او به ایسنا گفته بود «انتظارم این است که مجلس این عدد

یادداشت

اصلاحات سیاست‌گذاری انرژی و چند نکته

حمید حسینی، کارشناس انرژی؛ مسئله بنزین در ایران دیگر صرفاً موضوع قیمت سوخت نیست، بلکه به یکی از چالش‌های مهم اقتصادی و اجتماعی کشور تبدیل شده است. افزایش مصرف، فرسودگی ناوگان حمل‌ونقل، قاچاق سوخت، محدودیت منابع و فاصله قابل توجه قیمت داخلی بنزین با قیمت‌های جهانی، مجموعه‌ای از مشکلات را ایجاد کرده که با یک تصمیم مقطعی قابل حل نیست. در این میان دولت سناریوهای مختلفی برای غلبه بر این چالش مطرح کرده است که هرکدام از این سناریوها با اما و اگرهای متعددی مواجه است. یکی از این سناریوها بحث حذف سهمیه بنزین خودروهای فرسوده است. این در شرایطی است که چنین تصمیمی بدون توجه به وضعیت اقتصادی مالکان این خودروها نمی‌تواند راه‌حل مناسبی برای کاهش مصرف باشد. بسیاری از صاحبان خودروهای فرسوده توان مالی لازم برای خرید خودروی جدید را ندارند و حذف سهمیه برای آنها علاً به معنای افزایش مستقیم هزینه‌های زندگی و معیشت اقشار کم‌درآمد خواهد بود. با این حال باید تأکید کرد بخش مهمی از ناترازی بنزین به ساختار حمل‌ونقل کشور برمی‌گردد. تعداد بالای خودروهای فرسوده، مصرف بالای آنها و وابستگی گسترده خانوارها به خودروهای شخصی و توسعه‌نیافتگی حمل‌ونقل عمومی و... تقاضا برای بنزین را افزایش داده است. بنابراین اگر دولت به دنبال کاهش پایدار مصرف است، باید هم‌زمان نوسازی ناوگان، توسعه حمل‌ونقل عمومی و جایگزینی خودروهای کم‌مصرف را در دستور کار قرار دهد. یکی دیگر از مسائل مهم چالش ناترازی سوخت، فاصله میان قیمت داخلی بنزین و قیمت واقعی آن در بازارهای منطقه‌ای و جهانی است. هرچه این فاصله بیشتر باشد، انگیزه برای مصرف بیشتر و قاچاق سوخت نیز افزایش پیدا می‌کند. در شرایطی که کشور با ناترازی بنزین مواجه است، حتی قاچاق در مقیاس چند میلیون لیتر در روز می‌تواند فشار قابل توجهی بر شبکه تأمین سوخت وارد کند. از این منظر، مبارزه با قاچاق نباید یک سیاست جانبی تلقی شود، بلکه باید بخشی از برنامه جامع اصلاح مصرف انرژی باشد. اصلاح نظام توزیع، کنترل مسیرهای قاچاق و ایجاد سازوکارهای شفاف برای تخصیص سوخت می‌تواند در کنار سیاست قیمتی، بخشی از یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

ظرفیت فراموش‌شده CNG

ایران در کنار بنزین، یک ظرفیت مهم دیگر نیز در اختیار دارد: CNG. کشور زیرساخت و منابع قابل توجهی برای استفاده از گاز طبیعی در حمل‌ونقل دارد، اما استفاده واقعی از این ظرفیت بسیار کمتر از امکان بالقوه آن است.

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای

شماره ۰۵/۲۷/MN تحت عنوان طراحی، ساخت و نصب

متعلقات مکانیکی دو دستگاه DAF مربوط به ME-2609 A\B

و دو دستگاه API مربوط به ME-2601 A\B SPI

شرکت ملی نفت ایران
(سهامی عام)

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. شرکتهای متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه :
الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت زمان	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	MN05/27	طراحی، ساخت و نصب متعلقات مکانیکی دو دستگاه DAF مربوط به ME-2609 A\B و دو دستگاه API مربوط به ME-2601 A\B SPI	۵ ماه شمسی	۱,۵۴۲,۰۰۰,۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / واریز وجه نقد / چک بین بانکی / چک تضمینی.
ج) مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادهای بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
د) داشتن صلاحیت پیمانکاری برای برنده مناقصه الزامیست. ضمناً برنده می تواند با تایید کارفرما،تمام بخش اجرا را به شرکت دارای گواهی مذکور واگذار نماید.

۲- اشخاص واجد شرایط میتوانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و طبقه بندی شده بشرح مصرحه در فرم ارزیابی کیفی در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمناً پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکتهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.

۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی از طریق سایت شرکت:

۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۱ لغایت روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۷

۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱

۳- تاریخ گشایش پاکت اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.

۴- نام و نشانی دستگانه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع در استان مرکزی- اراک- ۲۰کیلومتر بروجرد- شاختمان مرکزی - طبقه سوم- امور پیمانها شماره تلفن ۰۹۹-۳۳۴۹۱۰۸۶- شماره نمابر ۰۸۴-۳۴۱۶۶۰۸۶-۰۸۶

روابط عمومی و امور بین الملل شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۱۱۹ ۳۶ ۸۶۰

WWW.SHARGHDAILY.IR

فراخوان ارزیابی ساده جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای

تقاضای شماره ۰۴۰۹۲۵

خرید قطعات یدکی کمپرسور هوای ایشکر سولرلند واحد تمبی

تویت اول

نشانه: ۲۲۵۴۵۹۲

شرکت بهره برداری نفت وگاز مسجدسلیمان در نظر دارد کالای مورد نیاز خود را مطابق جدول زیر بصورت فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تأمین نماید.

www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

شماره مناقصه	موضوع مناقصه	تعداد اقلام	مدت زمان تحویل کالا	حداقل امتیاز ارزیابی ساده قابل قبول	شماره فراخوان در سامانه ستاد	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار
۴۰۵۰۰۱۷	خرید قطعات یدکی کمپرسور هوای اینگرسولرلند واحد تمبی	۶۸	۹۰ روز	۱	۲۰۰۵۰۹۳۹۸۴۰۰۰۰۲۹	۲,۲۱۶,۰۰۰,۰۰۰ ریال

کلیه مناقصه گرانی که فعالیت آنها مرتبط با شرح کالای مورد درخواست می باشد می توانند ظرف مدت ۱۴ روز از چاپ آگهی نوبت دوم با مراجعه به سامانه تدارک الکترونیک دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir، نسبت به چاپ و تکمیل فرمهای شماره ۳ و ۴ شامل تعهد نامه ارائه کالا و خدمات پس از فروش، اقدام نمایند و می بایست ظرف مدت ۱۴ روز پس از اتمام مهلت اولیه ، نسبت به بازگزاری فرمهای مذکور به همراه مدارک و مستندات تکمیلی مطابق با استانداردهای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب و بر اساس موارد مندرج در جدول ارزیابی کیفی (برای معاملات کمتر از بیست برابر معاملات متوسط) در سامانه ستاد اقدام نمایند .

شرط دریافت اسناد مناقصه توسط مناقصه گران کسب حداقل امتیاز ۱ از ۱ در ارزیابی ساده می باشد .

• اسناد و مدارک مناقصه پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال مدارک و اسناد معتومه ، از طریق سامانه ستاد برای مناقصه گران واجد شرایط ارسال خواهد شد .

• ضمناً مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار ۲,۲۱۶,۰۰۰,۰۰۰ ریال می باشد .

• کلیه مدارک ارزیابی ساده در قالب یک فایل PDF در سامانه ستاد بارگزاری گردد . ضمناً مدارک بصورت دسته بندی شده بارگزاری گردند.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۵/۳۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۱

www.shana.ir http://iets.mporg.ir www.nisoc.ir

آدرس: مسجدسلیمان - باغ ملی میدان شهدای نفت - اداره تدارکات و امور کالا - شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان

کد پستی ۶۹۱۱۶-۶۹۱۱۳ تلفن شرکتی ۲۲۵۳۲-۲۲۵۳۱ تلفنک: ۰۶۱-۴۳۲۱۱۹۱۸

تدارکات و امور کالا

روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان